

Mål C-306/20**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

9 juli 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Administratīvā apgabaltiesa (Regionala förvaltningsdomstolen, Lettland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

4 juni 2020

Klagande:

SIA Visma Enterprise

Motpart:

Konkurences padome (Konkurrensrådet, Lettland)

Saken i det nationella målet

Talan som väckts av det lettiska bolaget SIA Visma Enterprise vid Administratīvā apgabaltiesa (Regionala förvaltningsdomstolen), inom tillämpningsområdet för den nationella konkurrensrätten, med yrkande om upphävande av ett beslut som meddelats av Latvijas Republikas Konkurences padome (Republiken Lettlands konkurrensråd) (nedan kallat konkurrensrådet), genom vilket konkurrensrådet ålade klaganden böter på grund av att det i de avtal som bolaget ingick med distributörerna av bolagets produkter (två bokföringsprogram) föreskrevs att kunder reserverades eller förbehölls den berörda distributören under en bestämd period (upp till sex månader) innan köpeavtalet ingicks, det vill säga under den tid som försäljningsprocessen varade.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

I det nationella målet, som avser en inhemsk situation i [medlems]staten, men där nationella regler som i huvudsak motsvarar unionens konkurrensregler är tillämpliga, har den hänskjutande domstolen, med stöd av artikel 267 FEUF,

begärt att domstolen ska tolka artikel 101.1 FEUF och artiklarna 2 och 4 b i förordning nr 330/2010 för att få klarhet i

- huruvida ett avtal mellan en tillverkare och ett antal distributörer, enligt vilket en distributör som hos tillverkaren har registrerat en potentiell transaktion med en kund har företräde att slutföra försäljningsprocessen med den berörda kunden under sex månader från denna registrering, under förutsättning att kunden inte motsätter sig detta, ska betraktas som en konkurrensbegränsande samverkan,
- huruvida, och på vilka villkor, detta avtal kan omfattas av de undantag som föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning, särskilt de som rör exklusiva distributionssystem,
- vilken betydelse det har i detta avseende att i) de övriga avtalsparterna (distributörerna) inte ålagts några böter, ii) distributionsnätets marknadsandel inte överstiger 30 procent och iii) distributörens kund har rätt att motsätta sig denna fördel, liksom andra omständigheter i det aktuella fallet.

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

- 1) Kan det avtal mellan en tillverkare och ett antal distributörer som är i fråga i förevarande mål (enligt vilket den distributör som först registrerar den potentiella transaktionen under en period på 6 – sex – månader räknat från denna registrering har företräde att avsluta försäljningsprocessen med den aktuella slutanvändaren, såvida slutanvändaren inte motsätter sig detta), i enlighet med en korrekt tolkning av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, anses utgöra ett avtal mellan företag som har till syfte att hindra, begränsa eller snedvrیدا konkurrensen i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF?
- 2) Finns det i det avtal mellan en tillverkare och ett antal distributörer som är i fråga i förevarande mål, tolkat i enlighet med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, några uppgifter som innebär att det kan fastställas att nämnda avtal inte är undantaget från det allmänna förbudet mot konkurrensbegränsande samverkan?
- 3) Kan det avtal mellan en tillverkare och ett antal distributörer som är i fråga i förevarande mål, tolkat i enlighet med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, anses utgöra ett undantag? Gäller det undantag som tillåter ingående av vertikala avtal som begränsar den aktiva försäljningen inom det geografiska område eller till den kundgrupp som leverantören har reserverat exklusivt för sig själv eller som leverantören exklusivt har tilldelat en annan köpare, om denna begränsning inte begränsar försäljningen för köparens kunder och om leverantörens (klagandens) marknadsandel inte överstiger 30 procent, endast för exklusiva distributionssystem?

4) Kan det avtal mellan en tillverkare och ett antal distributörer som är i fråga i förevarande mål, tolkat i enlighet med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, anses utgöra ett förbjudet avtal endast på grundval av en enda ekonomisk aktörs rättsstridiga agerande? Finns det, under omständigheterna i förevarande mål, tolkade i enlighet med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, något som tyder på att en enda ekonomisk aktör har deltagit i en konkurrensbegränsande samverkan?

5) Finns det, mot bakgrund av omständigheterna i förevarande fall, tolkade i enlighet med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, något som tyder på att konkurrensen inom ramen för distributionssystemet minskat (snedvridits), att klaganden gynnats eller att konkurrensen påverkats negativt?

6) Finns det, mot bakgrund av omständigheterna i förevarande fall, tolkade i enlighet med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och med beaktande av att distributionsnätets marknadsandel inte överstiger 30 procent (klaganden är en tillverkare och dennes marknadsandel inkluderar därför även distributörernas försäljningsvolym), något som tyder på att konkurrensen inom eller utanför distributionssystemet påverkats negativt och att nämnda avtal omfattas av förbudet mot konkurrensbegränsande samverkan?

7) Med beaktande av artikel 101.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 2 i kommissionens förordning nr 330/2010 av den 20 april 2010, jämförd med artikel 4 b i samma förordning:

- Är undantaget tillämpligt på ett distributionssystem enligt vilket i) distributören (näringsidkare) själv väljer vilken potentiell kund denne ska samarbeta med, ii) leverantören inte på förhand, på grundval av objektiva kriterier som är klart kända och kontrollerbara, har fastställt en särskild kundkrets som varje distributör ska tillhandahålla sina tjänster, iii) leverantören på en distributörs (näringsidkares) begäran reserverar potentiella kunder för nämnda distributör, iv) övriga distributörer inte känner till eller inte på förhand informeras om att den potentiella kunden är reserverad, eller enligt vilket v) det enda kriteriet för att reservera en potentiell kund och för att därmed inrätta ett exklusivt distributionssystem till förmån för en viss distributör är att denna distributör begär det och inte att det bestäms av leverantören, eller enligt vilket vi) reservationen fortsätter att gälla under 6 – sex – månader från det att den potentiella transaktionen registrerats (efter vilket den exklusiva distributionsrätten upphör att gälla)?
- Kan det anses att passiv försäljning inte är begränsad om det avtal som ingåtts mellan leverantören och distributören innehåller ett villkor om att köparen (slutanvändaren) kan motsätta sig nämnda reservation men inte har informerats om detta villkor? Kan köparens (slutanvändarens)

beteende inverka på (motivera) villkoren i avtalet mellan leverantören och distributören?

Anförda unionsbestämmelser

Artikel 101.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artiklarna 2 och 4 b i kommissionens förordning (EU) nr 330/2010 av den 20 april 2010 om tillämpningen av artikel 101.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden (EUT L 102, 2010, s. 1).

Domstolens praxis

Domstolens dom av den 14 mars 2013, Allianz Hungária Biztosító m.fl. (C-32/11, EU:C:2013:160), punkt 20.

Tillämpliga nationella bestämmelser

Konkurences likums (konkurrenslagen) (Latvijas Vēstnesis, nr. 151, 23.10.2001, i dess ändrade lydelse) (nedan kallad konkurrenslagen), artiklarna 1, 2 och 11 (lydelsen av artikel 11.1 i denna lag liknar i huvudsak den i artikel 101.1 FEUF).

Ministru kabineta 2008.gada 29.septembra noteikumi Nr. 797 «Noteikumi par atsevišķu vertikālo vienošanos nepakļaušanu Konkurences likuma 11. panta pirmajā daļā noteiktajam vienošanās aizliegumam» (ministerdekret nr 797 av den 29 september 2008) ”Bestämmelser om att vissa bestämda vertikala avtal inte ska omfattas av det förbud mot konkurrensbegränsande beteenden som föreskrivs i artikel 11.1 i konkurrenslagen”) (Latvijas Vēstnesis, nr. 153, 2.10.2008) (nedan kallat dekret nr 797), punkt 8.2.1 (lydelsen av denna punkt liknar det undantag som föreskrivs i artikel 4 b i) i förordning nr 330/2010).

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Klaganden, SIA Visma Enterprise (skapat genom fusion av två bolag som ålagts böter genom det överklagade beslutet, nämligen SIA FMS Software och SIA FMS), är innehavare av upphovsrätten till två redovisningsprogram: *Horizon* och *Horizon Start* (nedan kallade de berörda produkterna).
- 2 Klaganden distribuerade de berörda produkterna såväl själv som via distributörer, genom att ingå standardsamarbetsavtal med distributörerna (nedan kallat det/de omtvistade avtalet/avtalen).

- 3 I artikel 4.1 i det omtvistade avtalet (nedan kallad det omtvistade avtalsvillkoret) föreskrevs följande (i detta avtalsvillkor benämns klaganden som ”leverantör” och distributören som ”partner”):

”Partnern ska, när försäljningsförfarandet med en viss slutanvändare inleds, registrera den potentiella transaktionen i den databas som skapats av leverantören, genom att skicka det elektroniska ansökningsformulär som upprättats i bilaga 1 till avtalet, kompletterat med alla eventuella och tillgängliga uppgifter som anges i bilaga 1. För det fall en potentiell transaktion har registrerats, ges den partner som först registrerat transaktionen en företrädesrätt att slutföra försäljningsprocessen med den berörda slutanvändaren, om inte slutanvändaren motsätter sig detta. Denna fördel gäller under 6 (sex) månader från och med den dag då den potentiella transaktionen registrerades.”

- 4 Genom beslut av den 9 december 2013 (nedan kallat det omtvistade beslutet) konstaterade konkurrensrådet att det omtvistade avtalsvillkoret stred mot förbudet i artikel 11.1 i konkurrenslagen och att de omtvistade avtalen följaktligen skulle kvalificeras som en samverkan som begränsade konkurrensen mellan distributörer. Genom samma beslut ålades klaganden böter på 64 029,23 euro (45 000 LVL). Konkurrensrådet ansåg det varken lämpligt eller nödvändigt att hålla distributörerna ansvariga i egenskap av meddeltagare i den konkurrensbegränsande samverkan. Konkurrensrådet påpekade även att överträdelsen hade pågått i mer än fem år och upphörde på klagandens initiativ.
- 5 Klaganden överklagade detta omtvistade beslut till den hänskjutande domstolen. Genom dom av den 8 maj 2015 biföll den hänskjutande domstolen delvis klagandens yrkande, i den del det avsåg att de två enheterna (de två bolag som genom fusion gett upphov till klaganden) solidariskt skulle åläggas böter, men ogillade talan i övrigt.
- 6 Båda parterna överklagade domen till Senāta Administratīvo lietu departaments (Högsta domstolen, avdelningen för förvaltningsmål, Spanien) (nedan kallad Senāts). Senāts upphävde, genom dom av den 16 juni 2017, den hänskjutande domstolens dom av den 8 maj 2015 och återförvisade målet till den hänskjutande domstolen för förnyad prövning. Genom dom av den 13 september 2018 ogillade den hänskjutande domstolen på nytt överklagandet och fastställde att det omtvistade beslutet var lagenligt och välgrundat. Efter klagandens överklagande upphävde Senāts, genom dom av den 26 november 2019, även den hänskjutande domstolens dom av den 13 september 2018. Senāts konstaterade att klagandens påstående avseende avtalets art och det rättsliga och ekonomiska sammanhang i vilket avtalet ingick inte hade prövats i den domen på ett adekvat sätt och med beaktande av bevisningen avseende avtalets faktiska genomförande.
- 7 Bland andra överväganden fann Senāts att den hänskjutande domstolen felaktigt hade funnit att förbehållet ”om inte slutanvändaren motsätter sig detta” i det omtvistade avtalsvillkoret saknade relevans. Enligt Senāts mening var det nämligen, i syfte att fastställa avtalets art, räckvidd och gränser, viktigt att

undersöka hur avtalsparterna ville genomföra avtalet, särskilt hur eventuella invändningar från kundernas sida skulle behandlas och vilka begränsningar som gällde för säljarens agerande med anledning av kundens uttryckliga invändning. Såsom Senäts hade förstått saken saknade det dessutom betydelse huruvida kunden kände till att det fanns ett sådant förbehåll eller om kunden generellt kände till innehållet i avtalet. Det viktiga var hur säljarna kunde förväntas agera under försäljningsprocessen om de fick sådana invändningar. Senäts tillade att avtalets innehåll ska bedömas i förhållande till såväl dess lydelse som den bevisning som lagts fram av båda parterna i förfarandet för att fastställa avtalets verkliga karaktär.

Parternas huvudargument

Huruvida det föreligger en överträdelse

- 8 Enligt **konkurrensrådet** innebär den ordning som föreskrivs i det omtvistade avtalsvillkoret – enligt vilket distributören genom att registrera en potentiell transaktion i en databas över klagandens kunder får en ”företrädesrätt att slutföra försäljningsprocessen” och enligt vilket denna fördel kvarstår under en viss period, nämligen sex månader – att konkurrensen mellan distributörerna och konkurrenstrycket mellan dem minskar. Eftersom det endast rör sig om potentiella kunder har distributörerna inte möjlighet att konkurrera om att erbjuda de aktuella varorna till fördelaktigare villkor. Beviljandet av en sådan fördel är likvärdigt med att klaganden genomför en samordnad fördelning av kunderna mellan distributörerna, som begränsar konkurrensen mellan dem. Konkurrensrådet anser att det omtvistade avtalet, i och med att det omtvistade avtalsvillkoret har till syfte att begränsa konkurrensen, utgör en konkurrensbegränsning genom syfte och det saknas således anledning att analysera den faktiska tillämpningen eller verkningarna av det omtvistade avtalsvillkoret. Enligt konkurrensrådet är formuleringen ”[o]m slutanvändaren inte motsätter sig detta” i det omtvistade avtalsvillkoret inte relevant för bedömningen av vilka krav som ska ställas på bevisningen av om det föreligger en konkurrensbegränsning. Om detta förbehåll skulle beaktas för att fastställa det beviskrav som gäller i förevarande fall, beror konkurrensbegränsningen på hur avtalet genomförs i praktiken av varje enskild distributör. Den särskilt allvarliga konkurrensbegränsningen föreligger emellertid oberoende av kundens beteende.
- 9 **Klaganden** har bestritt att bolagets agerande har till syfte att hindra, begränsa eller snedvrída konkurrensen. I det omtvistade avtalet föreskrivs inte något system i vilket registreringen av en potentiell transaktion undanröjer eller begränsar konkurrensen, eftersom det inte ingåtts något ömsesidigt avtal enligt vilket distributörerna inte kommer att lämna sina anbud till en kund som registrerats (reserverats) av en annan distributör och klaganden inte har lovat att inte vända sig till någon annan distributör med avseende på den berörda kunden. Enligt klaganden hindrar registreringen inte på något sätt andra distributörer från att aktivt handla med kunder som en av distributörerna eller klaganden själv redan

har tagit hand om, även vad avser senare perioder. Kunden har således rätt att välja vilken som helst distributör, vilket innebär att det inte finns någon möjlighet för att marknaden delas upp. Det finns inte några andra omständigheter (särskilda från det omtvistade avtalet) som styrker parternas gemensamma syfte att dela upp marknaden med avseende på kunderna mellan sig. Om en distributör inte har informerats om en särskild reservation som gjorts av en annan distributör, är han inte föremål för någon faktisk begränsning och uppmanas inte heller till att avstå från att lämna ett erbjudande till kunden. Konkurrensen mellan distributörerna är således inte alls begränsad. I det omtvistade avtalet föreskrivs inte heller någon tvångs- eller sanktionsmekanism. Klaganden har tillagt att även om Europeiska unionens domstol har prövat villkoren för marknadsuppdelning inom ramen för ett selektivt distributionssystem som grundar sig på distribution av lyxartiklar, är dess slutsatser om huruvida villkoren för uppdelning av marknaden är tillåtna tillämpliga på samtliga lagligt motiverade distributionssystem (selektiva och exklusiva).

Huruvida det omtvistade avtalsvillkoret är motiverat (legitimt syfte)

- 10 **Klaganden** anser att om ett avtal som begränsar återförsäljarens försäljningsmöjligheter, inklusive till vissa kunder, har ett legitimt syfte och tillämpas proportionerligt, kan ett sådant avtal inte anses vara förbjudet enligt artikel 11.1 i konkurrenslagen. Klaganden har gjort gällande att den fördel som det omtvistade avtalsvillkoret gav sporrade distributörerna att bedriva distributionen av varorna i fråga på ett aktivt sätt, det vill säga att distributörerna konkurrerade aktivt med varandra. Klaganden har hävdade att bolaget agerade likvärdigt i förhållande till alla distributörer, i och med att samma försäljningsvillkor ålades samtliga auktoriserade distributörer, vilka togs om hand i turordning. Det omtvistade villkoret var nödvändigt på grund av sektorns och själva produktens särdrag. Enligt klaganden utgör de aktuella produkterna nämligen komplicerade redovisningsprogram som regelbundet måste uppdateras och som under vissa omständigheter måste anpassas till den berörda kundens specifika behov. För att säkerställa att kunden erhåller en kvalitets- och effektiv produkt (en fråga som rör produktens anseende) är det nödvändigt såväl att klaganden kontrollerar distributörernas arbete som att klaganden och distributörerna har regelbunden kontakt med varandra för att diskutera installationen av den aktuella produkten och förslag till specifika lösningar. Dessutom innebar det omtvistade avtalsvillkoret att det var möjligt för klaganden, i egenskap av tillverkare, att planera sina inkomster, att identifiera en potentiell kundkrets, att besluta om investeringar i produktutveckling, att använda resurserna på ett effektivt sätt och att fastställa likvärdiga villkor för samarbete med distributörerna, samt att ge kunden en producentrabatt på distributörens begäran.
- 11 Enligt **konkurrensrådet** ska det omtvistade avtalet anses begränsa konkurrensen på grund av dess syfte, bland annat med hänsyn till att klaganden inte har gett en rationell och ekonomiskt rimlig förklaring till varför det var nödvändigt att begränsa en distributörs rätt att erbjuda sina tjänster till en kund som en annan distributör redan informerat klaganden om och därmed reserverat för sig själv. För

att identifiera en potentiell kundkrets och besluta om investeringar i produktutveckling är det inte absolut nödvändigt att reservera kunder, eftersom exempelvis historiska uppgifter kan användas.

Angående ett eventuellt undantag från förbudet

- 12 **Klaganden** anser att det omtvistade avtalet är undantaget (undantag från förbudet) enligt punkt 8.2.1 i dekret nr 797.
- 13 **Konkurrensrådet** har bestritt detta och gjort gällande att det omtvistade avtalet begränsar den kundkrets med vilken distributörerna har rätt att saluföra de berörda produkterna. Konkurrensrådet har dessutom påpekat att det enligt punkt 8.2.1 i dekret nr 797 i undantagsfall är möjligt att begränsa den aktiva försäljningen (distributörernas agerande som består i att aktivt söka kunder antingen inom ett icke begränsat område eller till en icke-begränsad kundkrets), men att det enligt nämnda punkt är förbjudet att begränsa den passiva försäljningen (fall då en kund som inte tillhör det område eller de kunder som exklusivt har anvisats distributören vänder sig till denne). Undantaget är endast tillämpligt i situationer där det finns ett exklusivt distributionssystem. Denna bestämmelse kan inte ges en vid tolkning, som avser samtliga fall då ett ”avtal om ensamrätt” har ingåtts, för att en enda gång sälja en produkt till en bestämd kund. Enligt konkurrensrådet innebär det omtvistade avtalsvillkoret därför inte att det skapas ett exklusivt distributionssystem. Det omtvistade systemet kan inte anses vara exklusivt, eftersom det inte har definierats i förväg och ensamrätten bestäms selektivt av distributörerna själva. Det saknas således även anledning att bedöma eventuella begränsningar av passiv försäljning. En distributör kan inte hindras från att konkurrera om en viss kund när nämnda distributör kan erbjuda ett bättre pris och en tjänst av högre kvalitet. Den reservation som det är fråga om i förevarande mål begränsar andra distributörers möjligheter att erbjuda lägre priser och en högre kvalitet, vilket innebär att reservationen medför en konkurrensbegränsning på grund av sitt syfte.

Angående antalet överträdare

- 14 **Klaganden** har gjort gällande att det i det omtvistade beslutet, för att fastställa att det skett en överträdelse, borde ha specificerats hur många aktörer som var inblandade i överträdelsen. Eftersom distributörerna i det omtvistade beslutet inte ansågs ha gjort sig skyldiga till en överträdelse, fastställdes endast att en enda aktör gjort sig skyldig till överträdelsen. För att kunna konstatera att det förelåg ett konkurrensbegränsande beteende borde konkurrensrådet emellertid ha identifierat två eller flera aktörer i överträdelsen. Konkurrensrådet har inte något utrymme för skönsmässig bedömning för att fastställa ansvaret för rättsstridiga handlingar. Vidare innebär det inte ett åläggande för distributörerna att tillämpa det omtvistade avtalsvillkoret, bland annat med beaktande av att dessa hade större intresse av nämnda avtalsvillkor än klaganden.

- 15 **Konkurrensrådet** anser att det hade befogenhet att inte hålla distributörerna ansvariga för den konkurrensbegränsande samverkan, eftersom dessa inte aktivt deltog i ingåendet av det omtvistade avtalet och eftersom deras förhandlingsposition gentemot klaganden var obetydlig. Enligt konkurrensrådets mening är det inte nödvändigt att tillskriva samtliga deltagare i en konkurrensbegränsande samverkan ansvar för att kunna fastställa att det föreligger en överträdelse av artikel 11.1 i konkurrenslagen i form av en sådan samverkan. Konkurrensrådet avslutade inte förfarandet mot distributörerna på grund av att deras agerande inte hade ansetts utgöra en överträdelse av denna bestämmelse hade åsidosatts, utan av lämplighetsskäl.

Angående definitionen av den relevanta marknaden och marknadsandelen

- 16 **Klaganden** har gjort gällande att konkurrensrådet, i strid med bestämmelserna, logiken och sina egna slutsatser med avseende på vertikala avtal, har definierat en enda marknad på vilken både klaganden (grossistnivå) och dess distributörer (detaljnivå) är verksamma. Det rör sig enligt klaganden om ett grundläggande fel vid definitionen av den relevanta produktmarknaden. Den relevanta marknaden är av väsentlig betydelse, eftersom konkurrensrådet var skyldigt att bedöma huruvida de undantag som föreskrivs i dekret nr 797 var tillämpliga.
- 17 **Konkurrensrådet** har gjort gällande att definitionen av den relevanta marknaden inte var relevant med avseende på det angripna beslutets lagenlighet, eftersom den aktuella konkurrensbegränsande samverkan inte var undantagen enligt dekret nr 797, inte på grund av att de tröskelvärden för marknadsandelen som fastställts i bestämmelserna i dekretet hade överskridits, utan på grund av att den medförde en konkurrensbegränsning genom sitt syfte.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 18 Den hänskjutande domstolen har påpekat att det omtvistade avtalet som det nationella målet rör inte kan påverka handeln mellan medlemsstater. Eftersom den tillämpliga nationella bestämmelsen, det vill säga artikel 11.1 i konkurrenslagen, innehåller samma rättsliga ram som artikel 101.1 FEUF, är det emellertid viktigt att undvika att det i Lettland fastställs ett annorlunda kriterium för att fastställa att det föreligger en vertikal samverkan.
- 19 Mot bakgrund av EU-domstolens praxis, särskilt domen Allianz Hungária Biztosító m.fl. (C-32/11, EU:C:2013:160, punkt 20), har den hänskjutande domstolen följaktligen dragit slutsatsen att det finns en rättslig grund för att ställa tolkningsfrågorna för att få klarhet i huruvida ett sådant avtal som det som är aktuellt i det nationella målet (enligt vilket den distributör som först har registrerat en transaktion, när det gäller denna potentiella registrerade transaktion, har företräde att avsluta försäljningsförfarandet med den aktuella slutanvändaren, under förutsättning att slutanvändare inte motsätter sig detta, och enligt vilket denna fördel fortsätter att gälla under sex månader från det att den potentiella

transaktionen registrerades) innebär att det är möjligt att dra slutsatsen att nämnda avtal, objektivt sett, har till syfte att hindra, begränsa eller snedvrída konkurrensen inom marknaden.

ARBETSDOKUMENT